

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 172.

Anden Session.

61de Møde.

Tirsdagen den 14de Januar.

(Forts.)

Orsted (fortsat): Den høitagtede Finanzminister har vel sagt: „Ja, i saa Fald kan man jo lægge en Skat ogsaa paa Olproductionen;“ men, da Olproductionen hidtil, idetmindste paa Landet, har været fri for al Afgift, saa anseer jeg jeg det for yderst vanskeligt at indføre en saadan Afgift; jeg troer, at man da vilde finde megen Modstand; jeg vilde for min egen Person ogsaa være lidet tilbøielig til at stemme for en saadan Afgift. Disse Grunde har jeg troet, at jeg, med Hensyn til, at jeg under Sagens første Behandling ikke fik Leilighed til at fremføre dem, her maatte udvikle. Det er jo Noget, som aldrig kan bringes til Bished, hvorvidt de Grunde, som efter mit Skøn gjøre det rimeligt, at Brændeviinsforbruget vil aftage, og altsaa den Indtægt ikke blive saa stor, som man regner, hvorvidt de Grunde, jeg har anført, siger jeg, ville kunne modballanceres ved andre Omstændigheder; det er meget vanskeligt at afgjøre. Den høitagtede Finanzminister sagde vel, at Brændeviin forbruges i betydelig Qvantitet ogsaa i Huusholdninger og i Fabrikker som Spiritus; men jeg troer dog, at dette Forbrug, om det ogsaa kunde løbe op til nogle hundredtusinde Potter om Aaret, er for Intet at regne ved Siden af de mange Millioner Potter Brændeviin, som for Tiden bruges til Fortæring. Jeg troer derfor virkelig, at det er meget betænkeligt i saa stort Omfang at bygge Statens Vallance paa denne Afgift. Jeg seer vel under de nærværende Omstændigheder og efter den særdeles Stilling, hvori Lovgivningen befinder sig med Hensyn til den allerede i Kraft satte Lov, at der ikke

vel kan være Noget at udrette ved de af mig gjorte Bemærkninger. Men jeg kan dog ikke Andet end erklære, at jeg for min Person finder stor Betænkelighed ved den Bished, som man troer at have om, at man kan dække en saa betydelig Afgang i Statens Indtægter som den, hvorom her er Spørgsmaal, ved Hjælp af en forøget Brændeviinsafgift.

Da Ingen flere begjerede Ordet, stred man til Affstemning, hvorved

Lovforslagets § 6:

„Brændeviinsbrændingsafgiften udredes for Fremtiden overalt i Danmark alene af Mæskeskarrummet, uden Hensyn til, hvormegent eller hvilke Materialier deri indmæskes, og eens for Kjøbstads og Landbrænderier, med 64 Rbfl. pr. Td. Karrum enten a) alene efter den Tid, hvori Været staaer til Brændeviinsbrænderenes Raadighed, saaledes at Afgiften betales for hvert 3de Døgn, naar eet eller flere af saadanne Hjælperedskaber, som Formæskekar, Svalebakker, Mæskebeholdere, Forvarmere og deslige bruges, men i andet Fald for hvert 4de Døgn; eller b) for hver Brænding efter forud af Brændeviinsbrænderen tydeligt angiven Driftsplan.“

vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

Formanden: Vi gaar derefter over til Forhandling af § 7 med det dertil af Udvalget stillede Endringsforslag. Endringsforslaget af Udvalgets Majoritet er bortfalden paa Grund af den ved § 3 stedfundne Affstemning. Det er altsaa ifkun det af Udvalget stillede Forslag, der i Forbindelse med Paragraphen kommer under Forhandling. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ønsker Ordet?

Ordføreren: Jeg skulde dog tillade mig ogsaa at bringe, foruden det stillede Endringsforslag, en anden Sag under Forhandling, som der ikke er stillet noget specielt Endringsforslag